

De Ster

HENRY D. MOYLE
van de Raad der Twaalf

Februari 1954

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

54e JAARGANG

Nr 2

Redacteur:

DONOVAN H. VAN DAM,
President der Nederl. Zending.

Assistenten:

ANAISE G. en
CLYDE K. RUDD.

Vaste medewerkster:

ANN C. OKKER.

Zendingsfotograaf:

RINZE SCHIPPERS.

INHOUD :	Blz.
Evangelie Idealen, door President David O. McKay	35
Ouderling Henry D. Moyle bezoekt de Nederlandse Zending	40
Toespraak door Ouderling Henry D. Moyle	41
Lehi in de wildernis, door Ouderling Jan F. Otto	46
Onze Zonnehoek, verzorgd door Zr. Ann C. Okker	47
Teko vindt een Schat, door G. V. Bauer	47
Ik bezocht de Tempelgrond, door W. Panman	52
Stel het Tempelhuwelijk niet uit, door Eldred G. Smith	56
Gebeurtenissen in de Zending	60
Aankomst en Vertrek	62
Vergaderplaatsen in de Nederlandse Zending	63
Op het Tempelplein, door Frank I. Kooyman	64

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADRIJK VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

EVANGELIE IDEALEN

DOOR

President David O. McKay.

Het Evangelie leert, dat Christus de Zoon van God is, de Verlosser van de wereld. Geen waarachtig volgeling is tevreden met Hem slechts als de grote Hervormer te aanvaarden, de ideale Leraar, of zelfs als de enige volmaakte Mens. De Man van Galilea is niet *figuurlijk* maar *letterlijk* de Zoon van de levende God.

*

Ik getuig voor U, dat God onze Hemelse Vader leeft, dat Hij spreekt met Zijn dienstknechten, dat Hij in deze bedeling van de wereld Zijn grote werk, het enige Plan van Zaligheid, heeft opgericht, waarbij de mensheid zalig kan worden, het enige middel, waardoor vrede in de wereld kan worden verkregen.

*

De grootste gebeurtenis van de negentiende eeuw was het verschijnen van twee hemelse Wezens aan de jongen-Profeet Joseph Smith, welke respectievelijk de persoonlijke identiteit van

God de Eeuwige Vader en Zijn Zoon Jezus Christus onthulden.

*

..... Er is in de menselijke ziel dat goddelijke element aanwezig, welke een mens roept, aanspoort en naar een hoger en beter leven doet streven.

*

Zolang er leden van de Priesterschap de leiding van Christus verdienen door eerlijk en gewetensvol met hun medemensen om te gaan, door het kwaad in welke vorm ook te weerstaan en door het getrouw uitoefenen van hun plichten, is er geen tegenstrijdige kracht in deze wereld, welke de vooruitgang van de Kerk van Jezus Christus kan tegenhouden.

*

Het juiste bewijs voor de waarachtigheid van een Kerk of geloof ligt in het soort mensen, die zij voortbrengen.

*

In districten en gemeenten bestaat er geen deugd welke méér

bevorderlijk is voor vooruitgang en geestelijk leven dan de aanwezigheid van dit principe (eenheid). Als jalouzie, laster en kwaadsprekerij in de plaats treden van vertrouwen, zelfbedwang, eenheid en harmonie, zal de vooruitgang van de organisatie worden belemmerd.

*

Vrede wordt niet gevonden in egoïsme, maar in het streven om mede te helpen aan het maken van een betere en gelukkigere wereld.

*

Het is niet gemakkelijk om God tot het middelpunt van ons wezen te maken. Om dit te kunnen doen, moeten we besluiten Zijn geboden te onderhouden. Prestatie op geestelijk gebied, geen lichamelijke bezittingen, geen overheersing en bevrediging van het lichaam moeten het hoofddoel vormen.

*

Wat de geest is voor het lichaam, is God voor de geest. Als het lichaam sterft, wordt het door de geest verlaten en op deze wijze sterft de geest, indien we God buitensluiten. Ik kan me geen vrede in een wereld voorstellen, waaruit God en godsdienst zijn verdreven.

*

Er bestaat een eeuwige wet, die zegt, dat elke menselijke ziel zijn eigen lot zal bepalen. Geen enkele persoon kan geluk of zaligheid voor een ander bereiden. „Zelfs God kon geen mensen

gelijk Zichzelf maken, zonder hen vrij te maken.”

*

Wij worden niet zalig als een staat. We worden niet zalig als een groep. De mens wordt zalig als een enkeling en als een enkeling leefde hij tijdens het leven van de Zaligmaker, de Zoon des Mensen.

*

Geen enkel persoon was te nederig, geen enkel persoon te eenvoudig, om Zijn aandacht te mogen ontvangen en het recht te bezitten om te leven. De geschiedenis van Jezus is het verhaal van zijn omgang met enkelingen.

*

Ik beschouw de eerbied als één van de meest hoogstaande eigenschappen van de ziel. Een mens zonder eerbied is een mens zonder geloof. Ik geloof, dat iemand geen getuigenis van het bestaan van God kan afleggen en tegelijkertijd God's naam ijdel gebruiken.

*

Een groot mens is eerbiedig. Hij heeft eerbied voor de Godheid; hij eerbiedigt alles wat in verband staat met de Godheid.

*

Het aardse bestaan van de mens is slechts een proef, of hij zijn pogingen, zijn hart en ziel wil inzetten voor de dingen, welke bijdragen tot het gemak en de bevrediging van zijn lichamelijke gevoelens en hartstochten, of dat

hij tot zijn uiteindelijke levensdoel het verkrijgen van geestelijke kwaliteiten zal stellen.

*

Jonge mannen en vrouwen, die graag een zo gelukkig mogelijk leven willen leiden, zouden er goed aan doen zich voor te bereiden om waardig te worden bevonden voor dat soort huwelijk, dat God heeft ingesteld — de verbintenis van een man en vrouw, waardig om hun huwelijk in de Tempel van de Allerhoogste plechtig te zien ingezegend.

*

Het huwelijk is door God ingesteld, opdat kinderen op een dergelijke wijze kunnen worden opgevoed, dat zij uiteindelijk waardig zullen worden bevonden in Christus' aanwezigheid te vertoeven; en het gelukkigste huis is dat, waar zij welkom zijn, zoals God en de natuur het hebben bedoeld.

*

Ons tehuis is de beste plaats ter wereld waar de hoogste idealen in het maatschappelijke en politieke leven van een mens kunnen worden geleerd; namelijk volmaakte vrijheid van handelen, zolang men de rechten en privileges van anderen niet met voeten treedt.

*

Behalve het eeuwige leven is de meest waardevolle gave, die onze Vader in de Hemel aan Zijn kinderen op aarde kan schenken: het bezit van kinderen.

*

Geluk bestaat uit het beheersen van kwade neigingen, niet door er aan toe te geven, en het Evangelie van Jezus Christus stelt ons in staat om deze slechte neigingen te beheersen.

*

Als u gelukkig wilt zijn, gehoorzaam dan de beginselen van het Evangelie.

*

Geen zelf-verloochening, geen uiterlijke handeling, geen voorwendsel kan voor de Heer een onoprecht hart verbergen.

*

De verordening van de doop is een wet van God en gehoorzaamheid hieraan in oprechtheid, zuiverheid en eenvoud, brengt onvermijdelijk de beloofde zegeningen van de Trooster, een goddelijke Leidsman, welke zij nooit zullen kennen, die „de inzettingen veranderen en de wet overtreden”. Hoewel de mensen er op mogen schimpen, het belachelijk maken en aan de doelmatigheid ervan mogen twifelen, blijft de doop toch altijd, zelfs in zijn eenvoud, niet alleen één van de mooist bekende symbolen, maar ook één van de meest doeltreffende wetten, welke werkzaam zijn voor de zaligheid van het mensdom.

*

Waar zich ook een organisatie van menselijke wezens bevindt en

voor welk doel dan ook, moeten er maatregelen worden getroffen voor de verwezenlijking van dat doel en het bereiken hiervan vereist de een of andere bijdrage van de leden van de groep.....

„Er bestaat geen organisatie van mensen”, zei wijlen President Joseph F. Smith „met één of ander belangrijk doel, zonder dat er maatregelen getroffen worden om de betreffende plannen uit te voeren. De wet van de tienden is de wet van de inkomsten van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Zonder dit zou het onmogelijk zijn het door God gestelde doel te bereiken.

*

Hetgeen het denken van een mens beheerst, bepaalt zijn handelingen in tijden van voor- en tegenspoed. De reactie van een mens op zijn lusten en impulsen, wanneer deze worden opgewekt, zijn een maatstaf voor het karakter van deze mens. In deze reacties worden de kracht van een mens om zich te beheersen, of zijn gedwongen slaafsheid om toe te geven geopenbaard.

*

Wat onze jonge mensen nodig hebben, wat iedere man en iedere vrouw in deze wereld nodig heeft om zich vrij en onbevlekt van de zonden van de wereld te houden, is de kracht tot zelfbeheersing. Deze verkrijgt men niet ineens. De natuur betaalt in het algemeen niet à contant, zegt William George Jordan. Haar

betalingen worden altijd in termijnen voldaan. Zij die zelfbeheersing willen verkrijgen moeten dit doen door het voortdurend toe te passen.

*

Bekering — dit moeten we zorgvuldig noteren — is het gevoelen van spijt, berouw of wroeging voor hetgeen men heeft gedaan of niet heeft gedaan. Het betekent de verandering van iemands hart betreffende gedane of voorgenomen handelingen of gedrag met betrekking tot spijt of teleurstelling. Het betekent zelfzucht, hebzucht, jalouzie, vitterij en laster overwinnen. Het betekent iemands zelfbeheersing bewaren, het betekent zich boven de lage dingen te verheffen, welke onze vleselijke natuur ons zou ingeven te doen ter bevrediging van onze lusten en harts-tochten, en om in een hogere en geestelijke sfeer binnen te gaan.

*

De meest verschrikkelijke bedreiging voor de vrede en het geluk van de mensheid in deze twintigste eeuw is niet het waarschijnlijke misbruik, dat gemaakt zal worden van de atoombom, maar het afnemen van geloof in God in de harten van de mensen.

*

Men moet de kinderen op het hart drukken, dat verwarring en onordelijkheid in een bedehuis niet thuishoort en men moet hun

doen beseffen, dat het ten zeerste onbeschoft is de dienst vóór het beëindigen te verlaten.

*

Joseph Smith de Profeet heeft ons herhaaldelijk de verzekering gegeven, dat God de luiaard niet zal steunen, dat de luiaard in Zijn Kerk geen plaats heeft. De kin-

deren behoren dit te weten — O, deze jonge mensen, waarvan sommige tot de onze behoren, die uitzien naar een leven van gemak, van schone kleren en zachte blanke handen — het gevolg, zoals zij denken van veel vrije tijd en weelde! Deze jonge mensen zouden gewaarschuwd moeten worden voor het gevaar van een dergelijk leven.

De voorlopige data van de VOORJAARS-CONFERENTIES zijn als volgt:

De conferenties van 'tlopend jaar zijn een geestelijk feest en wij genieten het meest door onze aanwezigheid: WAAR?!

11 April:	Groningen.
18 April:	Utrecht.
25 April:	Rotterdam.
9 Mei:	Arnhem.
16 Mei:	Amsterdam.
23 Mei:	Den Haag.
5-6-7 Juni:	O.O.V. Conferentie. *
13 Juni:	Antwerpen.

*) Om moeilijkheden te voorkomen met de O.O.V.-conferentie zal de Vasten-Zondag door geheel de Zending op Zondag 30 Mei gehouden worden.

Koningin Juliana :

*Vrijheid te aanvaarden wil zeggen
verantwoordelijkheid dragen.*

Ouderling Henry D. Moyle

bezoekt de Nederlandse Zending.

* * * * *

Op 18 Februari verwacht de Nederlandse Zending de aankomst te Amsterdam van Ouderling Henry D. Moyle. Hij zal verscheidene dagen in Holland doorbrengen. Hij en zuster Moyle zullen op de vlieghaven te Schiphol afgehaald en verwelkomd worden door President en Zuster Van Dam, waarna ze zich onmiddellijk naar den Haag zullen begeven. De plannen voor zijn bezoek bevatten een speciale vergadering, welke zal bijgewoond worden door alle zendingen, die in de Nederlandse Zending werkzaam zijn. Gedurende zijn driedaags verblijf zullen ook speciale vergaderingen voor de leden gehouden worden. Ouderling Henry D. Moyle is lid van de Raad der Twaalf Apostelen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en Voorzitter van het Algemeen Comité van het Welvaartprogram der Kerk. Sinds 1936 bekleedt hij deze laatste functie en leidde bijgevolg de door de leden van de Kerk vrijwillige productie en bewaring van omvangrijke hoeveelheden voedsel, kleding en andere artikelen. Sedert de oorlog werden vele tonnen van deze goederen verscheept naar overzeese ge-

westen ter ondersteuning van de leden in Europa.

Ouderling Moyle werd opgeleid als procureur, en behaalde diploma's aan de Universiteit van Utah, de Universiteit van Chicago, Harvard Universiteit en aan de Universiteit van Freiburg in Saksen. Hij oefende zijn ambt uit totdat hij verordend werd tot de Raad van de Twaalf in April, 1947. Hij is lid van de „American Bar Association” (de balie). Hij was ook een leidende figuur in het zakenleven van het westelijk gedeelte van Amerika. Hij was president van drie petroleummaatschappijen en een vee-stapelmaatschappij.

Gedurende de Tweede Wereldoorlog was hij lid van het Uitvoerend Comité van de Petroleum-Industrie-Oorlogsraad.

Thans werd hij door de Minister van Binnenlandse Zaken benoemd als lid van de Nationale Petroleum Raad. Hij is en was gedurende vele jaren directeur van het American Petroleum Instituut.

Gedurende meer dan vijf en twintig jaar was hij lid van de faculteit der Rechten aan de Universiteit van Utah.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog was hij kapitein in de 21ste In-

fanterie alsook instructeur aan de officierschool te Presidio. Apostel Moyle werd geboren te Salt Lake City, Utah, op 22 April 1889 en is de zoon van James H. en Alice Dinwoodey Moyle. Zijn vader vervulde als jongeling een zending voor de Kerk in Noord

en Zuid Carolina en Georgia. Hij verwierf later 'n nationale onderscheiding als Assistent-Minister van Financiën tijdens het bestuur van President Wilson en als U.S. afgevaardigde van Douane, aangesteld door Franklin D. Roosevelt.

Toespraak door Ouderling Henry D. Moyle

gehouden op Vrijdag 5 October 1951, tijdens de 122ste half-jaarlijkse Conferentie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen.

Ik verenig mij met U, mijn broeders en zusters, om onze Vader in de Hemel onze dank en erkentelijkheid uit te drukken voor onze grote leider en president, die aan het hoofd van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen staat in deze tijd. Ik hoop dat wij allen zulk vertrouwen in zijn vermaningen zullen hebben, hetwelk ons zal toelaten voorwaarts te gaan en in onze levens de leringen vast te stellen, welke wij aldus ontvangen door het mondstuk van onze Hemelse Vader hier op deze aarde.

Goddelijkheid van het werk.

Ik weet dat ik de gedachten van allen, die hier vergaderd zijn, te kennen geef, wanneer ik zeg dat wij President David O. McKay als onze profeet, ziener en openbaarder ondersteunen en hooghouden. En zo is het met grote

nederigheid dat ik hier voor u sta en in zijn tegenwoordigheid, in de tegenwoordigheid van mijn broeders, om U getuigenis af te leggen van de goddelijkheid van het werk in hetwelk wij ons aandeel hebben.

Ik ben dankbaar voor de eenheid welke bestaat onder de Algemene Autoriteiten van deze Kerk, en ik weet dat er aldus een voorbeeld wordt gesteld aan het volk van de Kerk, van hetwelk zij zeer goed gebruik zouden kunnen maken. Diezelfde eenheid zou zich moeten uitstrekken tot elke kring en tot elke wijk, elke zending, en elke gemeente van de Kerk. Ik ben dankbaar voor de ondersteunende kracht en invloed, welke in mijn leven doordringt en mij in mijn werk bijstaat als een resultaat van uw vertrouwen en gebeden, mijn broeders en zusters. Ik ben dankbaar voor de liefde, de ondersteunende kracht en invloed, het vertrouwen en de

Gen

gebeden van mijn broeders met wie ik het voorrecht heb dag aan dag om te gaan, en beken voor u en mijn Hemelse Vader dat onze bediening ledig zou zijn — ware het niet van deze ondersteunende invloeden. Ik weet van ganser harte dat God leeft en dat Jezus de Christus is, en ik wil niets liever dan mijn leven en energie toe te wijden, om dit getuigenis aan de wereld te verkondigen, om mijn medemensen te laten weten dat er geen vreugde in het leven, en zeker geen zaligheid in het leven hiernamaals kan zijn, tenzij wij Gods wetten, aan ons gegeven voor onze vreugde en onze zaligheid, begrijpen, en er gehoorzaamheid aan betonen.

Gehoorzaamheid aan de wet.

Ik wil de openbaring herhalen, ons door de Profeet Joseph Smith gegeven, welke President McKay U reeds vanmorgen aanhaalde:

„Er is een wet, vóór de grondlegging dezer wereld onherroepelijk in de hemel vastgelegd, waarop alle zegeningen zijn gegrond.

En wanneer wij enige zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet, waarop deze is gegrond.”

(L. & V. 130 : 20-22).

De Heer zei:

„Ik, de Here, ben gebonden, wanneer gij doet, wat Ik zeg; maar wanneer gij niet doet, wat Ik zeg, hebt gij geen belofte.”
(L. & V. 82 : 10).

President McKay heeft ons hier

vanmorgen op de verantwoorde-lijkheden gewezen, die op ons berusten als vaders en moeders in Israël. Ik getuig tot u, dat indien we datgene doen, wat ons bevolen wordt, onze kinderen en onze kleinkinderen gezegend en aangemoedigd zullen worden om onze voetstappen te volgen en zij zullen ten slotte met ons gekroond worden in de glorie van het koninkrijk van onze Vader. Een lange tijd ben ik uitermate onder de indruk geweest van het feit dat God geen aannemer des persoons is, dat Zijn Kerk en koninkrijk hier op deze aarde bestuurd, geregeld en geleid wordt door een wet, en dat die wet uw wet is; het is mijn wet, en voor die wet zijn er geen uitzonderingen.

Wij lezen in de bijbel:

„Want er is geen aanneming des persoons bij God.

Want zovelen als er zonder wet gezondigd hebben, zullen ook zonder wet verloren gaan; en zovelen als er onder de wet gezondigd hebben, zullen door de wet geoordeeld worden.”

(Romeinen 2 : 11-12).

Ik zeg dat degene onder ons, die de wet ontvangen hebben, noodzakelijkerwijs door de wet geoordeeld moeten worden en verantwoordelijk zullen zijn voor gelijk welke ongehoorzaamheid, die zij aan haar bijdragen.

„Want de hoorders der wet zijn niet rechtvaardig voor God, maar de daders der wet zullen gerechtvaardigd worden.”

(Romeinen 2 : 13).

Dat is de wet van het Evangelie,

en zo, als wij deze eenvoudige fundamentele wetten van het Evangelie begrijpen, moeten wij er naar leven; we moeten er door gebonden zijn, en we mogen geen uitzondering opeisen voor onszelf.

Geen speciale voorrechten.

Broeder Widtsoe, die vandaag afwezig is, schreef onlangs „Volledige vreugde in de Kerk vraagt dat men berust in al haar wetten, regelingen en verordeningen. Gehoorzaamheid is onvolledig indien een persoon besluit om één evangelie-vereiste te gehoorzamen en een andere niet. Gewoonlijk leidt een poging om enkele praktijken uit te kiezen en andere te negeren tot een verzwakking van de wil voor rechtvaardigheid en weldra komt volledige ongehoorzaamheid.” (Joseph Smith pag. 166.) Ik ben ervan overtuigd dat we dit als waar zullen aannemen, dat we niets dienen te doen dat onze wil verzwakt.

Ik ben van gevoelen dat wij soms geneigd zijn om onszelf vrij te stellen van de wet. We zoeken speciale voorrechten. Ik weet niet indien het zo algemeen geworden is in de wereld, dat de mensen op politiek en sociaal gebied uitzonderingen op de werking van het burgerlijk recht eisen zoals op hen toegepast, zodat zij misschien denken, binnen de glorie van het koninkrijk en de Kerk van God, insgelijks recht te hebben op speciale voorrechten. Ik ben van één ding zeker, dat President McKay voor

zichzelf geen aanspraak maakt op enige speciale voorrechten, dat de Algemene Autoriteiten zijn voorbeeld volgen en wij weten en wij geloven dat wij door de wet gebonden zijn.

Nauwkeurige Overeenstemming

Ik geloof dat het tijd is dat velen van ons zouden moeten voelen dat het belangrijk is een lijnrechte weg te banen, en onze eigen huizen goed te onderhouden. Daarom vraag ik U in het licht van deze overwegingen, zouden wij er op aandringen om op zending te gaan of onze zonen op zending te sturen tenzij wij waardig zijn? Kunnen wij ~~tegenover komen~~ *voldaan* aan de vereisten die voorgelegd werden aan degene, die het recht hebben om te gaan? Zouden we het ooit noodzakelijk moeten vinden om onze bisschop of kring-president een aanbeveling te vragen om door te tempel te gaan, indien wij weten dat wij niet eerst aan de wet voldaan hebben en onszelf waardig gemaakt hebben om dit bijzonder voorrecht te ontvangen? Sommigen onder ons denken misschien wel dat wij de bisschop een klein beetje kunnen bedriegen, dat wij zullen vergeven worden. Ik vraag me af hoevelen van ons beseffen, dat we niet kunnen verwachten, indien we het Huis des Heren onwaardig betreden (hetzij we daar gaan voor onze eigen begiftigingen, hetzij om plaatsvervangend werk te doen voor degene, die ons voorgingen), dat dezelfde heilzaamheid aan ons

werk zal verbonden zijn als aan het werk van degene die het Huis des Heren waardig betreden. Laat ons daarover nadenken en in plaats van een bijzonder voorrecht te vragen, laat ons Gods wetten in onze eigen huisgezinnen en in onze eigen levens onderhouden, en onze eigen zonen en dochters aanmoedigen om evenzo te handelen, zodat zij het Huis van de Heer waardig mogen binnengaan.

Hetzelfde kan gezegd worden aangaande het Woord van Wijsheid, het betalen van Tienden en Vastengaven. We hebben gedurende gans het jaar in de Kerk een grote campagne gevoerd in verband met het welvaartprogramma van de Kerk, om ons volk aan te wakkeren om te vasten. Ik zeg u vandaag dat geen van de zegeningen, verbonden aan het vasten, tot U en mij kunnen komen tenzij wij vasten. Wij moeten allen vasten op dezelfde manier. Er is geen uitzondering op de vereiste dat we vasten, indien we ten slotte een werkelijk belang hebben in het koninkrijk van onze Hemelse Vader zoals koning Benjamin eens zei. Sprekende over liefde, Brigham Young en de twaalf zegden in April 1842, terwijl ze de tempel te Nauvoo aan 't bouwen waren:

„Dit is niet alles. Het zal voor ons tevergeefs zijn om een plaats te bouwen waar de Zoon des mensen zijn hoofd kan leggen als wij het geroep van de weduwe en de vaderloze niet willen horen, terwijl wij opgaan tot de God der wezen en de

Vriend der weduwen. Het is tevergeefs dat wij roepen „Heer, Heer” en de dingen niet doen, die onze Heer heeft bevolen: de weduwen, de vaderlozen, de zieken, de lammen, de blinden en de hulpbehoevenden bezoeken en in hun behoeften voorzien.”

(D. H. C. 4 : 591).

Ik vestig uw aandacht op het gebed. Kunnen wij de doeleinden, die President McKay ons voorgelaten heeft, bereiken met eerbied voor onze kinderen, indien wij thuis geen familiegebed hebben, noch in onze huizen en in het leven van onze jeugd zowel de geest als de macht en inspiratie van 't gebed brengen? Daarom zeg ik dat geen huisgezin moet verwonderd zijn indien zijn kinderen niet dezelfde sterkte en kracht ontvangen dat andere kinderen opgevoed in een huis van gebed wel ontvangen, indien zij opgevoed zijn in een gezin, dat vervreemd is van gebed.

Eerlijkheid in het dagelijks leven

Sommigen van ons eisen het voorrecht om zich te onthouden van de steun die wij moeten geven aan onze bisschop, onze kring-bisschop en zelfs voelen sommigen van ons om de een of andere reden dat het onze plicht niet is de Algemene Autoriteiten van de Kerk te steunen, elke man in zijn ambt en roeping. Maar ik zeg tot U dat we niet kunnen in gebreke blijven, vooral degene onder ons die het priesterschap dragen en onze vrouwen en onze

familiën, om gehoor te geven aan de eisen, welke God in Zijn wet heeft geschreven met betrekking daartoe en om de zegeningen te ontvangen, welke op een andere manier de onze zouden zijn. In ons dagelijks leven is het voor ons onmogelijk om een klein beetje te bedriegen en toch eerlijk te zijn.

„Het is een gebod iedereen zijn schulden te betalen, en niemand kan de hemel binnenkomen, die zijn broeder of naaste verschuldigd is, die de middelen heeft of kan hebben en niet wil betalen; het is oneerlijk, en geen oneerlijk man kan binnengaan waar God is.”

(Brigham Young en de „twaalf”, April 1842 — D. H. C. 4 : 593).

Het is voor ons onmogelijk om voordeel van elkaar te trekken in welke manier, gedaante of vorm ook en toch nog altijd die broederlijke liefde te bezitten, die de leden van de Kerk van Jezus Christus moet kenmerken. We zouden kunnen verder gaan en alle werkzaamheden van het leven overzien en tot dezelfde conclusie voor elk komen. Daarom is dit voor ons vandaag passend:

„Brengt dan vruchten voort der bekering waardig. En meent niet bij uzelf te zeggen: Wij hebben Abraham tot een vader. Want ik zeg U, dat God zelfs uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken.”

(Mattheus 3 : 8-9).

„Want de belofte is niet door

de wet aan Abraham of zijn zaad geschied, namelijk dat hij een erfgenaam der wereld zou zijn, maar door de rechtvaardigheid des geloofs.”

(Romeinen 4 : 13).

In andere woorden, het heeft geen belang of wij ons vandaag beroemen tot het zaad van Abraham te behoren, juist als het huis van Israël deed in de dagen van ouds, want niettegenstaande dat zullen we alleen gerechtvaardigd worden door onze gehoorzaamheid aan Gods' wet.

„En indien gij als een Vader aanroept Dengene die zonder aanneming des persoons oordeelt naar eens iegelijks werk, zo wandelt in vreeze den tijd uwer inwoning.”

(I Petrus 1 : 17).

Wij mogen dit nooit vergeten.

„En wie of wat wetten breekt, en zich niet aan wetten onderwerpt, doch zich boven de wet tracht te stellen, en in zonde wil verblijven, kan niet door wetten worden geheiligd, noch door barmhartigheid, gerechtigheid of oordeel. Daarom moeten die nog onrein blijven.”

(L. & V. 88 : 35).

„Dwaalt niet, God laat zich niet bespotten. Want zo wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien. Want wie in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderfenis maaien; maar wie in den Geest zaait, zal uit den Geest het eeuwige leven maaien.”

(Galatiërs 6 : 7-8).

Ik hoop en bid, mijn broeders en zusters, dat wij als gevolg van deze grote conferentie naar onze huizen, ons werk, onze vrouwen en onze familie zullen gaan en verwezenlijken en waarden dat we de wet moeten onderwijzen zoals zij ons geopenbaard is in

deze laatste dagen, en er dan stipt moeten aan gehoorzamen; en dat wij onze levens aan onze families en onze kinderen mogen toewijden, zodat ook zij mogen gehoorzaam zijn. Dit bid ik nederig in de naam van de Heer Jezus Christus. Amen.

Lehi in de wildernis

door Ouderling Jan F. Otto

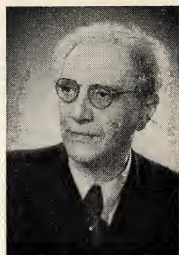

Vervolg van pagina 24.

De Lamanrivier en het dal Lemuel.

Wij willen nog enkele woorden wijden aan het feit, dat Lehi de namen van zijn twee oudste jongens geeft aan de rivier en het dal waar het eerste kampement lag.

Dit is een Arabische gewoonte, zoals wij reeds schreven, maar ook verklaarbaar. Lehi maakt in acht jaar een reis van ruim 3000 K.M. door een onbekend land. — Het land is zeer dun bevolkt, de kans op contacten met de inwoners is dus klein, maar wordt bovendien angstvallig vermeden: Lehi en de zijnen zouden door hen als vijandige indringers beschouwd en behandeld worden! — Kaarten en namen bestaan er niet, Lehi wordt door God geleid door middel van de Liahona (16 : 10), terwijl zich tóch de behoefte gevoelen doet, de plaatsen waar men iets bijzonders ondervonden heeft of

waar men heeft gekampeerd met een naam aan te duiden.

Al direct trekt Lehi profijt van zijn naamgeving. De Lamanrivier wordt ten voorbeeld gesteld aan de oudste zoon. Het dal Lemuel aan de tweede. — Lehi hoopt, dat de jongens een zekere liefde zullen voelen voor deze twee plaatsen, waaraan hun naam verbonden is. — Zoals vele mensen een speciale liefde opvatten voor kinderen, die naar hen vernoemd zijn.

Het ligt in de menselijke natuur, dat hij zich graag wil „vereeuwigen” in een naam of in een opschrift. Zo hebben ook vele Arabieren hun naam of inschriften gebeiteld in de steile rotswanden van de wadis in de loop van de eeuwen. — De Hollandse Arabië-kenner van der Meulen heeft er een 1000-tal afgeschreven en naar ons land gebracht, welke nog nader

vervolg pag. 59

ONZE ZONNEHOEK

Bijlage van „De Ster” voor onze zonnige jeugd
Verzorgd door Zr. Ann C. Okker

Teko vindt een schat

door G. V. Bauer.

Teko keek angstig naar de donker wordende hemel boven hem. De donder rommelde over de bergtoppen. Hij had zijn vader helpen water geven uit de nabijgelegen vijver aan de uitgezette plantjes. Hij hoopte, dat zijn vader niet zou zien, dat hij naar de lucht keek. Hij wilde graag sterk en dapper zijn, maar méér dan voor iets anders was

Gedge Harmon

Teko bang voor de ratelende donder en de flitsende bliksem. De vuurflitsen van de bliksem leken op de tong van een draak, welke uitgestoken werd om hem te treffen.

Op dat ogenblik kwam Teko's moeder uit het huis naar buiten. Een boodschapper verdween langs het pad. Zij hield een rol rijstpapier in haar hand. Daarop bevond zich het fijne, zwarte penseelschrift van zijn grootvader.

„Teko!“ riep ze uit. „Hier is een boodschap van je grootvader. Hij heeft naar je gevraagd. Je moet onmiddellijk naar hem toegaan.“

Teko keek bezorgd naar de lucht, voelde de scherpe, koude wind in zijn gezicht en zijn hart zonk in zijn schoenen. „Maar er komt een verschrikkelijke bui opzetten,“ zei hij.

„Wat wil mijn vader van de jongen?“ riep Teko's vader. „Hij zal toch zeker niet willen, dat de jongen in deze bui op pad gaat? Het kan beslist niet erg belangrijk zijn. Teko is nog te jong en te klein om van veel hulp te kunnen zijn.“

„Er staat op het papier niet, waarvoor hij hem nodig heeft,“ antwoordde de moeder. „Er staat alleen, dat hij onmiddellijk moet komen.“

Teko stribbelde tegen, zijn gezicht stond bezorgd. „Ik zal gaan, zodra de bui overgedreven is,“ zei hij.

„In deze tijd van het jaar kan zo'n bui wel dagen duren,“ waarschuwde zijn moeder.

Teko's grootvader woonde aan de andere kant van de berg, hetgeen nog een goed uur reizen was langs de kortste route over de enge pas door de toppen van de torenhoge berg. De wijze oude man was rijker dan iemand anders in de omgeving, maar men vond, dat hij soms heel eigenaardige ingevingen had. In plaats van zijn zes zonen toe te staan om hun vrouwen mee te nemen naar het familiehuis, zoals het de gewoonte was, gaf hij ieder van zijn zonen, toen deze ging trouwen, een klein stukje grond, en zeide hem, dat hij zijn waarde maar moest bewijzen.

Het huis, van de grootvader was een gebouw van schoonheid, omgeven door tuinen. Er waren bedden met gekweekte bloemen, vijvers met goudvissen en vele bomen. Binnen in het grote huis bevonden zich zware gebeeldhouwde, eiken meubelen, kostbare rollen en bonte zijden hangers.

Teko vond het niet erg om arm te zijn en hard te moeten werken. Vaak wenste hij, dat zijn vader geld had om boeken te kopen, zodat hij een goede opleiding zou kunnen krijgen. Teko wilde graag een geleerd man worden, zodat hij de arme mensen van het land zou kunnen onderwijzen. Maar er was geen geld en dus bleef Teko thuis en hielp in de rijstvelden.

Teko's moeder keek haar zoon vol verwachting en bezorgdheid aan.

Zij hing hem een dik, gevoerd kledingstuk over de schouders om de wind te weren.

„Het is maar een tochtje van een uur door de pas, mijn jongen. Als je voortmaakt kun je er nog zijn, voordat de bui losbreekt.”

Teko kon wel huilen. In de bergen huisden vele vreemde en wilde dieren, maar daar was hij nog niet zo bang voor als voor de flitsende tongen van de bliksem en het verschrikkelijke geratel van de donder.

„Ben je bang, Teko?” vroeg de moeder vriendelijk. Vol hoop wachtte ze op zijn antwoord. Zij wilde, dat haar zoon moedig zou zijn.

Teko beefde en probeerde de ogen van zijn moeder te ontwijken.

„U hebt me vaak genoeg verteld, dat de donder me geen kwaad kan doen, en dat de bliksem haast nooit mensen treft. Maar hoe kan ik mijn angst overwinnen?”

„Door in de bui op weg te gaan, hoewel je er bang voor bent. Als je eenmaal op weg bent, zal je angst minder worden,” zei ze. „Ga nu maar en probeer je vrees te overwinnen.”

Toen deed zijn moeder iets vreemds. Ze begon een dapper, vrolijk lied te zingen, terwijl ze terugkeerde naar het huis. De liefelijke melodie werd al zwakker en zwakker, toen Teko zich op weg begaf; maar de herinnering er aan verwarmde hem, toen hij door de regen liep.

De donder ratelde met oorverdovend gebulder boven zijn hoofd. Grote vuurflitsen schenen de gele hemel in tweeën te splijten. De koude regen en modder spatte op Teko's blote benen, terwijl hij snel voortging. De angst omknelde als een grote hand zijn keel en scheen hem bijna te worpen.

„Ik moet niet bang zijn,” fluisterde hij, terwijl hij zo hard liep als hij kon. Boven zijn hoofd vlogen twee grote, zwarte wolken langs de kokende hemel. Teko keek er vol angst naar. Het volgende ogenblik botsten zij met een oorverdovend lawaai tegen elkaar; maar Teko holde door.

Toen hij omkeek kon hij door de regen zijn huis niet meer zien. Toen hij vooruitkeek zag hij niets anders dan de voor zich opdoemende berg.

Op dat ogenblik flitste een scherp rood lichtzwaard door de lucht. Het trof een boom een eindje verderop en spleet de boom middendoor. Teko schreeuwde van ontzetting toen de boom donderend ter aarde viel. Hij bleef trillende op de weg staan. De angst sloeg al zijn goede voornemens op de vlucht. Hij keerde de dreigende berg de rug toe en holde de kant van huis op. Toen herinnerde hij zich het dappere lied van zijn moeder. Gedurende een ogenblik stond hij besluiteloos. „Als ik nu terugga, zal ik voor altijd een lafaard zijn,” snikte hij. „Ik moet — verder — gaan!”

Opnieuw keerde hij zich om naar de berg. Deze handeling op zichzelf maakte al dat hij zich sterker voelde en gaf hem een beetje moed.

Nu en dan dwong de sterke wind hem om halt te houden en zich een ogenblik achter een rotsblok te verschuilen om wat op adem te komen. Hij had wel in de beschutting van de rots willen blijven om beschermd te zijn tegen de boze stormgoden, maar eindelijk ging hij weer verder.

Voort ging hij, terwijl hij zijn gevoerde jas dicht over zijn hoofd trok, om de regen te weren. Het smalle pad ging al hoger en hoger. Spoedig was hij bij de smalle pas tussen de donkere, onvriendelijke bergen. Elke rotsblok en elke heester scheen een ineengehurkt dier te zijn, gereed om hem te bespringen. Soms begaven zijn benen zich bijna onder hem. De wind huilde en joeg door de donkere pas en maakte een geluid als het vechten van wilde dieren.

Ten slotte hield Teko een ogenblik stil om te rusten in het luwte van een groot rotsblok. Er kwam een vreemd gevoel in zijn hart. Plotse-ling wilde hij van louter vreugde wel lachen.

„Mijn angst is verdwenen,“ dacht hij. „Het begin van deze tocht was het moeilijkste van alles. Nadat ik eenmaal was begonnen werd het gemakkelijker. Nu ben ik bijna over mijn angst heen.“

Deze keer was het gemakkelijker om verder te gaan. Hij was bijna door de pas, toen hij een enorm, zwart iets zag, dat dreigend zijn weg versperde. Het was duister in de donkere pas en hij kon niet goed zien wat het zwarte ding was. Zijn hart klopte van angst in zijn keel. Zou het een zwarte bergleeuw kunnen zijn..... of een verscheurend dier, dat daar wachtte om hem te verslinden? Hij kon geen andere kant opgaan dan rechtuit, of terugkeren langs het pad, vanwaar hij gekomen was. Hij moest nu kiezen! Bevende ging hij verder. Plotseling trof een flitsende bliksemschicht de bergzijde, waardoor vele kleine rotsblokken op het pad vielen. Het grootste blok viel precies op het vreselijke zwarte ding. Teko wachtte op het geschreeuw van het pijnlijk gewonde dier, maar hij hoorde alleen het geluid van de wind. Voorzichtig, met bevende handen en slepende voeten, kroop hij naar het blok. Toen hij dichtbij kwam zag hij, dat het niets anders was dan een grote, zwarte schaduw!

Plotseling ging Teko rechtop, midden op het pad zitten en lachte! Hij wierp zijn hoofd achterover, schaterend van vreugde, terwijl de regen behagelijk aanvoelde op zijn gezicht. „Wel, dat was het waar ik zo bang voor was,“ grinnikte hij, „alleen maar een grote zwarte, lege schaduw!“

Toen sprong Teko weer op. Het leek wel of hij gegroeid was. Hij wist, dat hij sterker was geworden. Hij was niet langer een lafaard meer! Vlug liep hij langs het pad, tot hij uitkwam in het dal.

De donkere regenwolken dreven weg. Een lichtstreep brak door aan de horizon en een zonnestraal gluurde door de wolken. Daar beneden lagen de mooie grasvelden, welke het huis van zijn grootvader omringden. Teko begon te zingen. Hij zong het lied van dapperheid

dat zijn moeder had gezongen, toen hij deze verschrikkelijke tocht begon. Hij zong vrolijk en zo luid als hij kon.

Op dat ogenblik stapte zijn grootvader achter de grote boom vandaan, die het samenkomen van de zes paden aangaf. Deze paden voerden als uitgespreide vingers naar de huizen van grootvaders zes zonen.

De oude man kwam lachende naar hem toe. „Ik heb lang gewacht bij het samenkomen van de paden,” zeide hij rustig. „Totdat jij kwam, dappere Teko, zijn er geen reizigers op de paden geweest, hoewel ik aan elk van mijn kleinzonen een boodschapper heb gezonden, dat ze onmiddellijk moesten komen. Ik wil dat mijn rijkdommen en mijn landerijen het eigendom worden van mijn dapperste nakomeling, wiens moed hem tot een leider onder onze mensen zal maken. Jij bent deze dappere, Teko.”

„Maar de anderen zullen beslist ook komen,” zei Teko.

„Ja, nadat de bui voorbij is en de zon weer schijnt, misschien. Het is gemakkelijk om dingen te volbrengen als het pad vrij is. Alleen wanneer de weg versperd is door gevaren, stormen en schaduwen, is het dat het hart van de dappere overwint. Ik ben erg trots op je, mijn kleinzoon. Ben je gelukkig?”

„O ja, Grootvader,” sprak Teko vrolijk; „maar een grotere schat dan U me met al uw rijkdom hebt gegeven, heb ikzelf gevonden! Want ik weet nu, dat ik geen lafaard ben!”

We moeten allen leren studeren.

Leren is verantwoord werken.

Inzicht gaat boven kennis.

Kennis is macht, maar begrip is sterker.

HISTORIAN'S OFFICE

Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

47 East South Temple St.

SALT LAKE CITY, UTAH

IK BEZOCHT DE TEMPELGROND

DOOR W. PANMAN

Eén ding heb ik van den Here begeerd, dát zal ik zoeken: dat ik al de dagen mijns levens mocht wonen in het Huis des Heren, om de liefelijkheid des Heren te aanschouwen, en te onderzoeken in Zijn Tempel.

(Psalm 27 : 4).

Onder de vele punten op mijn vakantieprogramma in Londen, stond ook het bezoeken van de plaats waar de tempel zou worden gebouwd. Aanvankelijk dacht ik, dat het slechts een stukje bouwterrein zou zijn, zoals we er in ons vaderland zovele aantreffen. Ik had mij dit bezoek dan ook meer voorgesteld als een curiositeit en niet zo zeer als een gebeurtenis, laat staan een bijzondere gebeurtenis of zoals men wel eens zegt een „belevenis“. Spoedig zou daarin echter verandering komen en wel toen ik 's Zondags te voren de avondvergadering in de Gemeente Noord Londen bijwoonde. Een der raadgevers van het gemeentebestuur van dit prachtige kerkje — de vroegere Highgate United Synagoge — vertelde mij, dat ik een landgoed te aanschouwen zou krijgen, waar elke bloem en elke boom, die in het Verenigd Koninkrijk groeit, vertegenwoordigd is. Mijn belangstelling groeide met het uur. Maar hoe kon ik daar komen? De Dinsdagmorgen nam ik het besluit de President der Britse Zending op te bellen

en te vragen om toegang tot het nieuwe grondgebied der Kerk. President Reiser stelde mij niet teleur. Er zou nog heden een groep naar de tempelgrond vertrekken vanaf het Hoofdkantoor der Zending. „Can you manage to be here before eleven?“ (Kunt U het klaarspelen voor elf uur hier te zijn?) was zijn vraag. Na hierop bevestigend te hebben geantwoord spoedde ik mij naar het dichtsbijzijnde ondergrondse station om snel het Hoofdkantoor aan de Nightingale Lane 149 te bereiken.

Dit altijd opnieuw respect afdwingerende vervoersysteem bracht mij in een minimum van tijd naar de voor Kerkleden in Engeland zo bekende halte CLAPHAM South, vandaar nog even bus 187 naar het Hoofdkantoor. Er is zojuist een nieuwe groep Zendingen gearriveerd en zij gaan straks naar de Tempelgrond. Vooraf volgen ze nog een klas, want reeds morgen zullen ze vertrekken naar de diverse standplaatsen in Engeland en Schotland. Ik ben er getuige van, hoe men zoals de Bijbel het zo

Het leven in de grote wereldstad Londen is in volle gang. Eén der slagaders van het verkeer. De twee-etage bussen (Double deckers) verdwijnen geen moment uit het stadsbeeld.

treffend zegt „de tijd uitkoopt”. Na de les, die ik als enige niet-zendingeling bijwoon, gaat het gezelschap naar een halte van de Britse Spoorwegen niet ver van het Hoofdkantoor gelegen. Het is de halte „Wandsworth Common”. De trein brengt ons naar West Croydon en reeds thans kan men zich enigszins een denkbeeld vormen van de schoonheid van het Engelse landschap. Dit wordt nog gunstiger zodra wij het station West Croydon verlaten hebben en nu met een bus verder moeten reizen. Het is een bus voor de lange afstanden de z.g.n. „Green Line”. Dit zijn bussen met slechts één vervoerruimte in tegenstelling met de bekende Double deckers. De rit duurt

nu nog circa anderhalf uur, maar we hebben het voordeel dat we in staat zijn de omgeving beter te bekijken dan zulks in de trein het geval was. Het weer werkt mee. Geen mooier weer had men zich op deze Septemberdag kunnen wensen. De zendingen zijn zoals altijd de welwillendheid zelve. Sommigen hunner zijn in gesprek geraakt met buspassagiers en voor hen is de zendingsarbeid eigenlijk al begonnen. Inlichtingen over de Kerk worden verstrekt. De bekende Zendingenkaartjes worden uitgereikt en zo gaat de tocht verder door het prachtige landschap. We komen tenslotte in Lingfield, een klein plaatsje met een handjevol huizen. Enkele ervan zijn in Tudor

De toegang tot het landgoed, waar straks de tempel zal verrijzen. De gebouwen op de voorgrond zullen worden gebruikt om de tempelwerkers te huisvesten. Voorts komt er nog een kerkzaal voor de gewone diensten.

stijl gebouwd, verder gaan wij langs landerijen totdat de conducteur plotseling roept: „New Chapel Corner”. Dat is de halte voor ons en wie weet voor hoevelen dit de halte zal zijn in de toekomst. We verlaten de bus en voor ons ligt het prachtige landgoed, dat nu in handen van de Kerk is. Op de omheining zijn bordjes aangebracht met de mededeling erop, dat het landgoed „Verkocht” is en we voelen ons allemaal een beetje de nieuwe bezitters. Door de prachtige ingang gaan we naar binnen en de eerste aanblik reeds overtreft de stoutste verwachtingen. We worden ontvangen in een gebouw, dat nu natuurlijk ook in handen van de Kerk is en de

president vertelt ons enige bijzonderheden. Het is een klein kasteel, dat reeds dateert van de zestiende eeuw. Maar alsof men een voorgevoel heeft gehad van de grootse bestemming die het eens zou krijgen, is het keurig onderhouden. Dertig jaar geleden heeft men nog vele vernieuwingen aangebracht. Alles is hecht en sterk. De zaal waar vroeger de baronnen te zamen kwamen en feesten vierden is met zwaar eikenhout betimmerd. Er is een balkon, waar de menestrelen hun romantische muziek ten gehore plachten te brengen. Alles oerdegelijk en voornaam door zijn eenvoud, die er een bekoring aan geeft en die plechtig aandoet. Zestien logeerkamers zijn er in

dit gebouw en acht badkamers. Hier zullen de tempelwerkers gehuisvest kunnen worden, want ze zijn nu dertig mijl van Londen verwijderd. Door de vensters van dit gebouw, dat de eeuwen getrotseerd heeft, genieten we van het landgoed. Het is alsof we bij het zien van dit alles een ogenblik in de tijd teruggaan. Hier hebben mensen uit lang vervlogen tijden geleefd en iets schoons gebouwd, dat in onze eeuw nog zo buitengewoon goed bruikbaar is. En hier zullen nu Heiligen der laatste dagen komen huizen en werken, die door hun tempelwerk toch weer een bijzondere schakel zullen smeden met die lang vervlogen tijden. Nu gaan we het landgoed verder bezichtigen. Prachtige lanen, uitgestrekte weiden, een bloemenweelde van ongeken-de schoonheid, eeuwenoude bomen en boven alles een weldadige stilte, want de tempelgrond ligt ver van het rumoer en ge-roezemoes der wereld. Daar wordt ons de plaats gewezen, waar de tempel zal worden gebouwd. Een paaltje duidt het middelpunt aan, waar dit Godsgebouw zal verrijzen in dit genadeoord der natuur.

Om enigszins een indruk van de afmetingen van dit landgoed te geven zij vermeld, dat de totale oppervlakte 35 acres bedraagt. De reeds aanwezige gebouwen zullen worden gebruikt voor huisvesting van tempelwerkers en voor het welvaartplan.

De tempel zelf zal tot het z.g. kleinere Tempel-type behoren. Op de toren zal de Engel Moroni

met de bazuin prijken. De President schatte de afmetingen van de tempel op circa 90 bij 100 voet. Algemeen is het oordeel, dat een geschikter plaats voor een van de twee Europese tempels moeilijk denkbaar is.

Het is een nieuwe periode in de geschiedenis van de zendingen in Europa, die thans voor de deur staat. Na onze tocht door het wonderschone landgoed gebruikten wij een eenvoudige, maar smakelijke lunch en dan is de tijd aangebroken om dit prachtige oord te verlaten. Door de Hoofdingang verlaten wij deze mooie aanwinst voor de Kerk en begeven ons naar de bushalte van bus 708 die ons weer zal terugvoeren naar de trein.

De Septemberzon werpt een gouden glans over het landschap. We genieten er nog zo lang mogelijk van totdat de bus komt en de terugreis wordt aanvaard. De zendelingen hebben vandaag nog meer op het programma staan. Vanavond om half acht worden ze verwacht in het Londense Hyde Park voor het houden van een openlucht-samenkomst. Er is geen tijd te verliezen in deze laatste bedeling. De kerk leeft en gaat voort.....

Met de herinnering aan deze onvergetelijke dag nam ik afscheid van deze nieuwaangekomen zendelingen.

Wat ik mij als een stukje eenvoudige bouwgrond had voorgesteld bleek een landgoed te zijn met paradijsachtige schoonheid, dat door wonderbare wegen de Kerk in de schoot is geworpen.

Stel het Tempelhuwelijk niet uit

door

ELDRED G. SMITH,

Patriarch van de Kerk.

(Toespraak gehouden tijdens de October Conferentie '53
te Salt Lake City)

*

Ik vraag u oprecht en ernstig om uw geloof en gebeden te mijnen behoefte. Ik geloof, dat ik amen zou kunnen zeggen op alles, dat tot dusverre in deze conferentie is gezegd. Ik ben er zeker van, dat ik amen zal kunnen zeggen op alles, dat nog gezegd zal worden.

Er is me een vraag gesteld, welke de gedachte behelst, die ik hier vandaag graag naar voren zou willen brengen. Onlangs is me deze vraag gesteld en ik heb deze vraag reeds vele malen gehoord en ik ben er zeker van, dat velen van u deze zelfde vraag ook wel eens gehoord hebben. Een jongedame vroeg me „Wat voor verschil maakt het uit, of ik nu door de Tempel ga om te trouwen, of dat ik wacht tot we een paar jaar getrouwd zijn om dan door de Tempel te gaan? Zijn de zegeningen niet dezelfde?“ Deze vragen komen altijd van hen, die leden zijn van de Kerk en die de zegeningen en het doel van het tempelhuwelijk behoorden te kennen en te begrijpen. Als ik vroeg „Waarom ga je niet eerst door de Tempel?“ kreeg ik het steevaste antwoord „O, ik ben van plan door de Tempel te gaan, maar nu niet, later pas. Ik ben nog jong en ik heb nog de tijd“. Ik herinner me een vriend, die ongeveer dezelfde houding aannam. Zij wilden nog een paar jaar wachten, en dat hebben ze gedaan. Zij wachten nu al vier en twintig jaar. Zij hebben twee volwassen kinderen, een zoon en een dochter. Niemand van het gezin is meer werkzaam in de Kerk. Hun belangstelling gaat een meer wereldse kant op.

Iemand anders vertelde me van zijn ervaringen. Hij was getrouwd in Californië. Zij waren van plan door de Tempel te gaan. Zij ondernamen verschillende keren de reis naar Salt Lake City. Maar nooit kwam het erg gelegen om door de Tempel te gaan, hoewel ze toch verschillende keren de reis naar Salt Lake City hadden gemaakt. Ten slotte verloor zijn vrouw haar belangstelling in de Kerk en verdere kerkelijke activiteit. Hij verloor zijn belangstelling voor de

kerkbezoeken; toen verloor zijn vrouw al spoedig haar belangstelling in hem en ten slotte verliet ze hem en daardoor verloor hij zijn vrouw en zijn kinderen. Sindsdien is hij weer werkzaam in de Kerk en hij heeft tegenover mij getuigd, dat indien hij zich de moeite had getroost door de Tempel te gaan, hij er zeker van was, dat hij zijn vrouw en kinderen niet zou hebben verloren. Ik ben er zeker van, dat er nog meer dergelijke ervaringen zouden kunnen worden verteld, die u misschien ook bekend zijn. Zij, die het tempelhuwelijk steeds maar uitstellen, begrijpen niet ten volle, wat het celestiale huwelijk voor hen betekent. Zij moeten in vertrouwen handelen. Een volledige kennis van zulke dingen komt slechts door trouwe gehoorzaamheid. Voor hen, die in de Tempel trouwen, heeft de Heer deze belofte gegeven:

„.....Gij zult in de eerste opstanding voortkomen — en indien het na de eerste opstanding is, in de volgende opstanding — en tronen, koninkrijken, rijken, machten, heerschappijen, alle hoogten en diepten beërven — dan zal het in het Boek des Levens van het Lam worden geschreven, mits er geen moord wordt bedreven, waarbij onschuldig bloed wordt vergoten; en indien zij Mijn verbond nakomen en geen moord bedrijven, waarbij onschuldig bloed wordt vergoten, zal het hun in alle dingen in tijd en door alle eeuwigheid geschieden, zoals Mijn dienstknecht het op hen heeft bevestigd; en dit zal ten volle van kracht zijn, wanneer zij uit de wereld zijn; en zij zullen de engelen en de goden, die daar zijn geplaatst, voorbijgaan naar hun verhoging en heerlijkheid in alle dingen, zoals op hun hoofd is verzegeld, welke heerlijkheid voor eeuwig een volheid en een voortzetting van de nakomelingschap zal zijn.

Dan zullen zij goden zijn, omdat zij geen einde hebben; daarom zullen zij van eeuwigheid tot eeuwigheid zijn, omdat zij voortgaan; dan zullen zij boven alles zijn, omdat alle dingen aan hen zijn onderworpen. Dan zullen zij goden zijn, omdat zij alle macht hebben, en de engelen aan hen zijn onderworpen.

Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij gij u aan Mijn wet onderwerpt, kunt gij deze heerlijkheid niet bereiken.”

(Leer en Verbonden 132 : 19-21).

Hoe kan iemand die belofte begrijpen en toch een dergelijk risico lopen? Door op die manier steeds uit te stellen, speelt men het meest riskante spelletje ter wereld. Men speelt met de dood. Elke dag, welke wordt doorgebracht brengt ons een dag dichterbij de dood en de dag des oordeels. Een mens wordt geoordeeld naar de kennis welke hem is gegeven. Waar veel is gegeven, wordt veel verwacht. Zij wien de kennis en de gelegenheid van het tempelhuwelijk zijn gegeven en dit toch uitstellen, spelen met de eeuwige zegeningen van goddelijkheid ter wille van een paar aardse genoegens. Men kan geen enkele sympathie gevoelen voor de man, die weet, dat hij zijn kans

heeft gehad en deze vrijwillig voorbij heeft laten gaan. De Heer doelde op dergelijke mensen in Zijn parabel van de tien maagden: de vijf, die verstandig waren en de olie in hun lampen hielden, en de vijf dwaze, die maar uitstelden tot het te laat was en daarom buiten het koninkrijk werden gesloten. De schrijver van het volgende gedicht is onbekend, maar zonder twijfel werd het over velen van ons geschreven:

Ik ga steeds waarheen Gij ook wilt, o Heer;
Echte dienst is 't waartoe ik behoor.
Ik spreek steeds, zoals Gij dat wilt, o Heer,
Maar ach, vraag me niet voor het koor.

Ik spreek steeds, zoals gij dat wilt, o Heer,
Met een stem, zoals Gij mij beveelt,
Maar vraag me toch niet voor een klas, o Heer,
omdat dat me toch steeds zo verveelt.

Ik geef steeds, zoals U verlangt, o Heer,
Want ik wil in Uw Koninkrijk zijn;
Ik geef graag ook een cent, of een stuiver desnoods,
Maar mijn tienden, dat vind ik niet fijn.

Ik lees steeds, hetgeen Gij me opdraagt, o Heer,
Alleen niet de genealogie;
Dan moet ik zo snuff'len in boeken van ouds,
Naar namen van die en van die.....

Ik geef steeds, zoals Gij verlangt, o Heer,
En Gij weet, ik mopper niet gauw;
Maar 'k heb toch geen geld op mijn rug groeien, hoor,
Voor zieken en mensen in de kou.

Ik ga steeds, waarheen Gij ook wilt, O Heer,
Ik dien U met al mijn macht;
Maar vraag me niet door de Tempel te gaan,
Want 'k heb werk tot diep in de nacht.

De Heer is met allen, die trachten Zijn wil te doen. De grootste zegeningen komen door gehoorzaamheid. Wanneer wij gehoorzaamheid betrachten, zal de Heer zeker Zijn zegeningen op ons uitstorten. Laten wij elkander helpen. Laten wij onze naasten onderwijzen. Wij kunnen iemand niet krachtdadig iets leren, wat we zelf niet in praktijk brengen. Ga tot de Heer in gebed en Hij zal Uw geloof sterken en u moed geven om handelend op te treden. Als u de zegeningen van

de Heer verlangt en deze in trouwe gehoorzaamheid in gebed af-smeekt, zal Hij de weg voor u openen om Zijn wil te doen en die zegeningen te ontvangen, welke voor uw bestwil zijn.

Ik smEEK de Heer de zegeningen voor ons allen af, dat wij bij elke stap, die we verder komen in het Evangelie, de macht zullen hebben haar principes in gehoorzaamheid te aanvaarden en door gehoorzaamheid de zegeningen van de Heer te ontvangen, opdat we zelfs de zegeningen van verhoging en eeuwig leven mogen verkrijgen. Deze zegeningen vraag ik dé Heer in de naam van Jezus Christus. Amen.

* * * * *

Lehi in de Wildenis

vervolg van pagina 46.

bestudeerd moeten worden. — Prof. Nibley gelooft dat de naam van Lehi wel ergens gevonden zal kunnen worden, op een plaats waar hij eens gekampeerd heeft.

Voor ons is het vreemd, dat Lehi aan de rivier en aan het dal ieder een naam geeft. — Voor de Arabier niet. De dalen, wadis genaamd, alhoewel rivierbeddingen, zijn steeds droog, behalve in het voorjaar als de regen soms bij bakken uit de hemel valt. De Lamanrivier zal daarom binnenkort spoorloos verdwenen zijn. Al kan het zand in de wadi zo vochtig blijven, dat enig graan verbouwd kan worden. — Maar er is slechts gemiddeld ééns in de vier jaar iets te oogsten!

Maar de wadi blijft! Zij zijn zeer opvallend, zijn zeer diep, hebben stijle rotswanden en zijn een overblijfsel uit zéér oude tijden, toen Arabië een veel beter klimaat moet hebben gehad als heden ten dage en er véél meer regen viel.

Het zand van de woestijn is steeds in beweging en het landschap daar-door veranderlijk en eentonig, maar

de wadi heeft zich sinds onheuglijke tijden onveranderlijk gehandhaafd en kon daardoor door Lehi aan zijn zoon Lemuel ten voorbeeld worden gesteld, wegens standvastigheid, onwrikbaarheid en flinkheid: onveranderlijk aanzien!

Als een teken van standvastigheid kan de rivier niet aan Laman ten voorbeeld worden gesteld, — zijn bestaan is maar vluchtig. Maar wél omdat de rivier zijn zuivere en kostbare inhoud steeds getrouwelijk naar de grote zee brengt, die in zijn on-eindigheid en onveranderlijkheid een toonbeeld van Gods' gerechtigheid is; waaraan het rivierwater, eenmaal daar gekomen, deelachtig wordt.

Door het lezen van het boek van Prof. Nibley zijn Lehi en de zijnen ons veel nader gekomen. Wij voelen ons, als hadden wij mét hen in de woestijn alles beleefd en doorge-maakt. Zij zijn voor ons levend ge-worden en onze bewondering voor het Boek van Mormon en ons geloof er in zijn zeer toegenomen. — Hope-lijk is dat ook met de lezer het geval.

EINDE.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

INGEZEGEND:

Landaal, Antonius Johannes; 13 December 1953 te Amsterdam.
Siems, Roelof, 13 December 1953 te Amsterdam.

GEDOOPT:

Van Dijk, Erna; 20 December 1953 te Amsterdam.
Hoppezak, Lodivica Anna Hermina; 20 December 1953 te Amsterdam.
Hoppezak, Lodivicus; 20 December 1953 te Amsterdam.
Hoppezak, Anna Hermina; 20 December 1953 te Amsterdam.
Siems, Jantje; 20 December 1953 te Amsterdam.
Beijer, Hendrika Johanna; 20 December 1953 te Amsterdam.
Noot, Arie; 30 December 1953 te Den Haag.
Tolsma, Trijntje; 19 December 1953 te Leeuwarden.
Tolsma, Sijtske; 19 December 1953 te Leeuwarden.
Tolsma, Gerda; 19 December 1953 te Leeuwarden.
Dorenbosch, Cornelis; 19 December te Leeuwarden.
Dorenbosch, Anna Drost; 19 December te Leeuwarden.
Dorenbosch, Jan; 19 December 1953 te Leeuwarden.
Dorenbosch, Thijs Jacob; 19 December 1953 te Leeuwarden.
Dorenbosch, Anna Cornelia; 19 December te Leeuwarden.
Zwan, Yvonne Maria Gerarda, 20 December 1953 te Zaandam.
Balder, Grietje Schaap; 20 December 1953 te Alkmaar.
Oosthuizen, Johanna Flos; 20 December 1953 te Den Helder.
Boom, Victorina Elisabeth; 19 December 1953 te Groningen.
Vunderink, Gerty Hannah; 20 December 1953 te Haarlem.

GEORDEND:

Westerhoff, Cornelis; als Diaken, 6 December 1953 te Arnhem.
Kramer, Frederik Hendrik; als Leraar, 13 December 1953 te Arnhem.
Verrips, Carl Hans; als Diaken, 3 Januari 1954 te Amsterdam.
Sluyter, Fredrik Hendrik Ludwig Matia; als Diaken, 3 Januari 1954 te Amsterdam.
† Luikinga, Willem Marinus; als Priester, 3 Januari 1954 te Amsterdam.
† Huijzer, Hendricus Antonie; als Diaken, 3 Januari 1954 te Amsterdam.
† Slök, Hendrik Otto; als Priester, 27 December 1953 te Delft.
Hoogland, Roelof; als Leraar, 4 October 1953 te Haarlem.
† Kirschbaum, Christiann Robert, als Ouderling, 13 December 1953 te Heemstede.
† Van Lieshout, Gerardus Theodorus; als Ouderling, 13 December 1953 te Haarlem.
† Van Maanen, Willem Frans, als Priester, 23 October 1953 te Antwerpen.
Melis, Leonard Corneel; als Diaken, 8 November 1953 te Antwerpen.

OVERLEDEN:

Eijling-Alderding, Johanna Maria, September 1953, te Amsterdam.

Tot nagedachtenis aan Zr. Johanna Schaap.

„Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven al ware hij ook gestorven; en een iegelijk die leeft, en in Mij gelooft, zal niet sterven in der eeuwigheid.”

Op 1 November 1953 overleed te Amsterdam Zuster Johanna Christina Hellingman Schaap.

Zuster Schaap was sinds 58 jaar een trouw lid van de Kerk en een voorbeeld voor iedereen die met haar in aanraking kwam. Niettegenstaande haar zwakke krachten en haar hoge leeftijd was zij een grote steun voor de Z.H.V. te Utrecht en op andere plaatsen, waar zij klasleidster was. Zij vervulde een zending voor de Kerk van 1933 tot 1935 en was werkzaam in Utrecht, Groningen en Delft. Bemind door alle leden, was zij ook een echte moeder voor de zendingen. Zij zag steeds het goede in de mensen. Haar vertrouwen en geloof in haar leiders was prijzenswaardig. In haar verliest Broeder C. J. Schaap voor dit leven een zeer goede en trouwe echtgenote.

Maar haar wijze raadgevingen, haar geloof en haar liefde blijven diep naleven bij allen, die haar kenden en liefhadden.

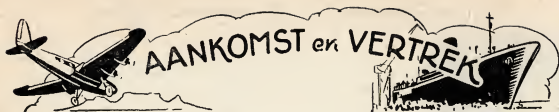
Sinterklaas en zwarte Piet brengen vreugd bij 'tjonge volkje.

De kinderen van het Utrechtse Jeugdwerk woonden een feestje bij in verband met Sinterklaasdag op 5 December

OVERGEPLAATST:

- Lewis, Ronald J., van Haarlem naar Den Haag.
- Woltjer, Diana A., van Den Haag naar Groningen.
- Pinegar, Max L., van Leeuwarden naar Apeldoorn.
- Van der Toolen, Johannes A., aangesteld als G.P. te Apeldoorn.

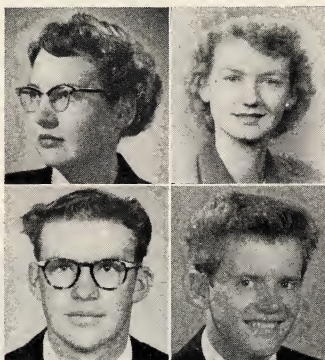

AANGEKOMEN ALS ZENDELINGEN:

- ✓ Smith, Elizabeth Joe Ann, Salt Lake City, Utah, te Den Haag.
- ✓ Thomas, Criesta J., Malad, Idaho; te Groningen.
- ✓ Zohner, Glenn Dorin; Driggs, Idaho; te Den Haag.
- ✓ Erickson, Lynn Beutler; Logan, Utah; te Leeuwarden.

Elizabeth Joe Ann Smith

Criesta J. Thomas

Glen Dorin Zohner

Lynn B. Erickson

VERTROKKEN:

✓ Ceelen, Machtalina Antoinetta	Maan	Amsterdam.	Oct. 1953	Salt Lake City, Utah
✓ Ceelen, Carolina	Amsterdam,	Oct. 1953	Salt Lake City, Utah	
✓ Diender, Tinus Marinus	Den Haag	8 Jan. 1954	Los Angeles, Calif.	
✓ Diender-Blom, Hendrika Jacoba...	Den Haag	8 Jan. 1954	Los Angeles, Calif.	
✓ Diender, Sita Hendrika Angenita	Den Haag	8 Jan. 1954	Los Angeles, Calif.	
✓ Diender, Hanna	Den Haag	8 Jan. 1954	Los Angeles, Calif.	
✓ Diender, Henrika Jacoba	Den Haag	8 Jan. 1954	Los Angeles, Calif.	
✓ Diender, Margaretha	Den Haag	8 Jan. 1954	Los Angeles, Calif.	
✓ Diender, Tine Mari	Den Haag	8 Jan. 1954	Los Angeles, Calif.	
✓ Slok, Hendrik Otto	Delft,	29 Dec. 1953	Salt Lake City, Utah	
✓ Veenstra-van Komen, Nantje Hendriken	Groningen,	Dec. 1953	Salt Lake City, Utah	
✓ Veenstra, Willem	Groningen,	Dec. 1953	Salt Lake City, Utah	
✓ Veenstra, Lammert	Groningen,	Dec. 1953	Salt Lake City, Utah	
✓ Van der Tuin, Hendrik Andries...	Leeuwarden		Idaho	
✓ Van der Tuin, Tieke Gall	Leeuwarden		Idaho	

Wist U . . . .

- dat de Zomer in 't zicht is?*
- dat de Pinksterconferentie in 't zicht is?*
- dat alle O.O.V.-krachten in Juni 1954 gemobiliseerd zullen worden?*
- dat we daarbij ook op U rekenen?*
- dat U nu reeds moet sparen om de reis te maken*

VERGADERPLAATSSEN IN DE NEDERLANDSE ZENDING

GEMEENTE	ADRES	VERGADERINGEN	
		Zondagsschool 2e en 4e Woensdag	Avonddienst 8.00 uur n.m.
Alkmaar	Koningsweg 64		
Amsterdam	Weteringschans 101	10.30 uur v.m.	5.00 uur n.m.
Antwerpen	Frankrijklei 8	10.30 uur v.m.	5.00 uur n.m.
Apeldoorn	Kinsbergenstraat 7	10.30 uur v.m.	4.30 uur n.m.
Arnhem	Prins Hendrikstraat 36	10.30 uur v.m.	5.00 uur n.m.
Delft	Ons Huis, Oude Delft 201	10.30 uur v.m.	5.00 uur n.m.
Dordrecht	Singel 168	10.30 uur v.m.	5.00 uur n.m.
Gouda	Spieringstraat 49	10.30 uur v.m.	5.00 uur n.m.
Gent	Grauwpoort 5	geen Zondags- school	4.30 uur n.m.
Groningen	Poelestraat 54	10.30 uur v.m.	5.00 uur n.m.
Den Haag	Loosduinsekade 11	10.30 uur v.m.	5.00 uur n.m.
Haarlem	Cornelissteeg 9	10.30 uur v.m.	5.00 uur n.m.
Harlingen	Norderhaven 25	10.30 uur v.m.	5.00 uur n.m.
Den Helder	Weststraat 67	10.30 uur v.m.	5.00 uur n.m.
Hilversum	Violenstraat 76	10.30 uur v.m.	5.00 uur n.m.
Leeuwarden	Achter de Hoven 2 c	10.30 uur v.m.	5.00 uur n.m.
Leiden	Plantage 2	vergadering elke laatste Zondag van de maand	4.00 uur n.m.
Mechelen	Stationstraat 13	10.30 uur v.m.	5.00 uur n.m.
Nijmegen	Arksteegstraat 8	10.30 uur v.m.	5.00 uur n.m.
Rotterdam Z.	Bas Jungeriusstraat 121	10.30 uur v.m.	5.00 uur n.m.
Schiedam	Lange Haven 59	10.30 uur v.m.	5.00 uur n.m.
Utrecht	Wittevrouwensingel 92	10.30 uur v.m.	5.00 uur n.m.
Vlaardingen	Oosthavenkade 15	10.30 uur v.m.	5.00 uur n.m.
Zaandam	Hogendijk 76	10.15 uur v.m.	5.00 uur n.m.
Zeist	1e Dorpsstraat 7	10.30 uur v.m.	5.00 uur n.m.
Zutphen	Burg. Dijkmeesterweg 41	Voor het ogenblik worden geen vergaderingen gehouden.	

op het tempelplein.

De vreemdeling, met een vraag in 't oog, keek van het Tempelplein omhoog naar 't grijsgranieten heiligdom — „Wat gaat er in die Tempel om?“

Dit zeide hij mij toen wij daar iets later spraken met elkaar. Waarom toch mocht ook hij niet vrij daar binnentreden zoals wij?

Waarom werd in 't geheim vergaard? Waarom geen open huis verklaard? „Als 'k van geheimen hoor of lees“, sprak hij, „krijg 'k een gevoel van vrees“.

Maar geen gevoel van vrees bestond daar op die vredige tempelgrond, zo vrij van ieder straatgeluid — zo liet de vreemdeling zelf zich uit.

Toen vroeg ik: „Kwam 'k eens bij U thuis, als vriend, zou U mij 't hele huis dan tonen? Mij inleiden in 't intiemste doen van Uw gezin?“

„Neen, neen, nu roert ge iets heiligs, man! Mijn eigen heilig levensplan“. Weer nam hij 't Huis in ogenschouw. „Dus U bedoelt dat dit gebouw.....?“

„Mijn geestelijk tehuis is, vrind, met al wat zich daarin bevindt. En al hetgeen er in geschiedt is rein en heilig, anders niet.

't Is dáárom dat 't niet opengaat voor wie er geen geloof aan slaat. Ja, zelfs voor leden, minder trouw, is 't een gesloten Godsgebouw.“

Toen, zag ik, glansde een vriendelijk licht den vreemdeling over 't aangezicht. En hij drong aan: „Vertel me eens meer van Uw Mormoonse tempelleer.“

Dit deed ik gaarne, en tot besluit noodde ik mijn nieuwe kennis uit, eens mee te gaan, goed voorbereid, naar 't Godshuis te geschikter tijd.

„U komt er in,“ sprak ik, „wanneer U aanneemt de gezonde leer: het Evangelie, nieuw-verkond, voor 't laatst, op dit ons wereldronde.“

Dit, waarde vriend, is 't sleutelwoord, waarmee ge ontsluit de tempelpoort; het voert U zelfs in 't hemelrijk, geeft U van Uw bezitsrecht blijk,

De Tempel roept in deze zin, met aandrang: Treed mijn zalen in! tot mij, die kent het Godsbevel, en U, den niet-Mormoon, zowel.“

Frank P. Keayman